

DESIRE®

A romantic couple is shown in a close embrace, about to kiss. The woman has long, wavy blonde hair and is wearing a vibrant green, low-cut dress. She is adorned with a large, sparkling diamond necklace and matching earrings. Her hand is resting on the man's chest, and she wears a ring on her finger. The man has dark hair and a beard, and is wearing a white shirt that is partially unbuttoned. The background is dark and moody, suggesting an intimate setting. The overall tone is sensual and romantic.

Cat Schieldová
Věříš na lásku?

 HARLEQUIN®
TM

CAT SCHIELDOVÁ

VĚŘÍŠ NA LÁSKU?

PŘEKLAD

FILOMENA FILIPOVÁ

Milá čtenářko,

Žijeme v nepředvídatelném světě. Nikdo z nás si ještě před nedávnem neuměl představit, čím si budeme muset projít při virové pandemii... Ani moji hrdinové nemají na růžích ustláno a musejí čelit nejedné pohromě. V příběhu Věříš na lásku? je to nepřítel počasí a bouře. V povídce Vdova po příteli zase hrdinka musí snášet intriky a manipulaci manželovy rodiny. V romanci Osudová zkouška se hrdina dozví, že má neoperovatelný nádor na mozkou a že mu zbývá půl roku života... Ano, v takových chvílích je víc než jasné, že žádné bohatství nevyváží obyčejný, normální život. Asi to máme všichni společné, že až v okamžiku krize a ohrožení si uvědomíme, co je pro nás nejdůležitější – naši milovaní...

A i když je svět nepředvídatelný, na jedno se můžete vždycky spolehnout: na mé příběhy s dobrým koncem.

S láskou

Váš Harlequin

Cat Schieldová

VĚŘÍŠ NA LÁSKU?

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Taken by Storm

První vydání:

Harlequin Books, 2019

Překlad:

Filomena Filipová

Odpovědný redaktor:

Bohdana Hythová

© 2019 by Harlequin Books S.A.

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-5145-7 (EPUB)

ISBN 978-83-276-5146-4 (MOBI)

ISBN 978-83-276-5147-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Až tak moc tě nežere.

Tohle byla oblíbená romantická komedie Isabel Withersové a podle ní vypadal i její milostný život. Pokud se tomu vůbec *milostný život* dalo říkat. Ve skutečnosti by ho lépe popisoval titulěk *Vždyť ani neví, že existuješ*.

O Isabel se tohle říct nedalo. Byla zasněná, frustrovaná, sexuálně vzrušená a srdce se jí rozbušilo pokaždé, když se Shane Adams objevil v *Opulence*, pětihvězdičkovém luxusním letovisku asi hodinu jízdy na východ od Seattlu. Prezident Richmond Hotel Group nebyl jen hezký, ale měl široká ramena, urostlou postavu a pronikavé oči. Rezervovanost a odměřenost se kolem něj vznášely jako kouzelný plášť. Isabel na první pohled očaroval.

Kdyby se podle ní natočil film, jeho název by nejspíš zněl takto: *Ví, že existuješ, ale pouze jako loajální zaměstnankyně, která všeho okamžitě zanechá a splní všechna jeho přání v naději, že si konečně všimne, že se pod hotelovou uniformou skrývá žena.*

„Už zase sis povzdechla,“ konstatovala Isabelina nejlepší kamarádka Aspen Wrightová.

Isabel po ní střílela pohledem. „Ty vzdycháš od chvíle, kdy Richmond oznámil, že tady oslaví své páté výročí.“

„Vzdychám, abych se uvolnila,“ odpověděla Aspen, která měla na starosti veškeré večírky a akce pořádané v letovisku. Od chvíle, kdy Matt Richmond najal nejlepšího organizátora Teresu St.Claireovou, aby koordinovala přípravy na oslavu, byla Aspen trochu nervózní. „Zatímco ty vzdycháš,

kdykoliv se kolem tebe tenhle sekáč, na kterého nikdy nedosáhneš, jen mihne.“

Aspen měla pravdu a Isabel se s ní nehádala. „Nemůžu si pomoci. Je prostě tak úžasný.“

„Jo, to je. A taky jen samá práce.“

Aspen Isabel už poněkolkáté radila, aby od něj dala ruce pryč.

„A to je přesně to, jak se k němu teď dostanu.“

„Ach, zlato –“

Isabel zvedla ruku, aby kamarádku zastavila. „Ne, nic mi neříkej.“ Tuhle přednášku slychávala až příliš často. „Vím, že mezi námi něco je. Jinak by přece nebylo možné, aby mě to k němu tak přitahovalo. Tohle nemůže být jednostranné.“

„Přesně takhle mluví všichni stalkeři.“

„Nejsem žádná stalkerka.“

„Vždyť vyhledáváš každou příležitost, abys na něj narazila.“ Aspen vypočítávala jednotlivé body na prstech. „Znáš jeho rozvrh líp než on sám. Kdykoliv se tu rozhodne večer, ujistíš se, jestli má ten nejlepší stůl s nejkrásnějším výhledem. A nedej bože, když se tu rozhodne přespát, to pak několikrát zkontroluješ pokoj, jestli tam je všechno tak, jak to má rád.“

„Ale to je součástí našich kvalitních služeb tady v *Opulence*,“ řekla a mávla ledabyle rukou. „A proč bychom se neměli snažit, aby si to u nás dokonale užil? Aspoň se na hotel bude dívat z té nejlepší stránky.“

Aspen pokrčila rameny. „Nejsem si jistá, že si vůbec všimne kvalitních služeb, jaké mu tady poskytneme. Mám pocit, že ho spíš zajímá výše zisků.“

Vždy výkonný a snažící se zlepšit chod a efektivitu už tak hvězdného letoviska, byl Shane úžasný šéf, který uměl dokonale rozdělit úkoly a děsit zaměstnance, kdykoli a kdekoli se objevil. Ne že by se vůči svým podřízeným choval tvrdě nebo nespravedlivě, ale byl tak soustředěný na práci, že když se něco opravdu povedlo, prostě se zapomněl usmát a poděkovat.

„Potřeboval by někoho, kdo by tu jeho aroganci trochu

obrousil,“ prohlásila Isabel. „Někoho, kdo mu ukáže, že úspěch hotelu nejsou jen dokonalé služby, ale že je potřeba do toho dát i srdce a duši, abychom našim hostům poskytli jedinečné zážitky.“

„Někoho jako jsi ty?“

Isabel zaslechla v Aspenině hlase jízlivost a usmála se. „Znáš někoho lepšího?“

„Ne,“ připustila Aspen. „Jen nebuď zklamaná, když se ti to nepodaří. Obdivuju všechno, čeho jsi za ten rok, co jsi tady, dosáhla. Ale jeho srdce je tak ledové, že ani tvůj vřelý přístup s ním nemusí vůbec hnout.“

„Jsem tady v *Opulence* přece přes romantiku.“ Isabel máchla vítězoslavně rukou. „Ve své misi nezklam.“

Isabel, věčná bojovnice za opravdovou lásku, byla přesvědčená, že každý člověk má někde na světě svůj protějšek, který se k němu dokonale hodí. Dokonce i Aspen, i když se její starší kamarádka vždycky blahosklonně usmívala, když na to přišla řeč. A pokud jde o Isabel, ta snila o Shaneu Adamsovi, i když musela uznat, že jejich povahy jsou téměř ve všem rozdílné.

Aspen ji zamyšleně pozorovala. „Možná bych se měla předzásobit zmrzlinou a červeným vínem.“

Aniž by na její cynickou poznámku reagovala, Isabel svou přítelkyni políbila na tvář a zamířila do malé kanceláře za recepcí, kde připravovala romantické akce pro hosty, kteří do *Opulence* přijeli oslavit výročí. Každou akci dokázala přizpůsobit hostům na míru, a to díky dotazníku, který během několika posledních měsíců sama sestavila.

„Boj o lásku jednoho páru,“ zamumlala Isabel, když se usadila v křesle. Vytáhla prezentaci, kterou chtěla přesvědčit Shanea, že by měli resort *Opulence* propagovat jako cíl romantických cest.

Isabel byla se svou prací spokojená, věděla, že je tam přesně tolik faktů a návrhů, aby Shanea přesvědčily, že je to dokonalá marketingová strategie. Vytočila tedy linku Shaneovy osobní asistentky. Když Sheila po třetím zazvonění zvedla sluchátko, Isabelino srdce se rozbušilo tak rychle, že sotva mohla mluvit.

„Ahoj, Sheilo, tady Isabel Withersová z resortu *Opulence*.“

„Ahoj, Isabelo.“ Shaneova asistentka byla na rozdíl od svého arogantního šéfa vřelá a laskavá. „Co pro tebe dneska můžu udělat?“

„Viš, potřebovala bych se sejít se Shanem, jestli na mě bude mít chvíli. Mám pár nápadů, které bych s ním ráda prošla.“

Pokud Sheile připadalo zvláštní, že Isabel přeskočila ředitele letoviska a ohlásila se rovnou k Shaneovi, nedala to najevo. Jenže Isabel už o svých představách s ředitelem mluvila a nezdálo se, že by ho to zajímalo. Přeskočit manažera a ohlásit se rovnou k prezidentovi společnosti Richmond Hotel Group bylo riziko, ale kdyby dokázala Shanea přesvědčit, ten risk by se vyplatil.

„Teď před tou Richmondovou oslavou Shane neví, kam dřív skočit,“ oznámila jí Sheila.

„A nemohla bys mě tam někam vtlačit,“ trvala na svém Isabel a bylo jí jedno, jak zoufale to zní. „Stačí mi čtvrt hodinka. Tu by mi přece mohl věnovat, ne?“ Zatraceně, byla tak přesvědčená, že je její nápad skvělý, že by byla ochotná Shanea přepadnout ve výtahu, odkud by nemohl uniknout.

„No...“ Sheila se odmlčela a Isabel zaslechla tukaní do počítače. „Dnes v osm má čas na večeři.“

Isabel neváhala. „Beru to.“ Večeře se Shanem? Její sen se začíná plnit. „Zamluvím na osmou stůl v restauraci *Overlook*. Díky, Sheilo.“

„Zapsala jsem tě do jeho diáře. A je to jeho dnešní poslední schůzka, takže nemusíš spěchat.“

Byla to jen její představivost, nebo se Shaneova asistentka doopravdy usmívala?

„Díky za pomoc, Sheilo.“

Isabel zavěsila, vyšla z kanceláře a vrátila se k recepčnímu pultu. Isabel přímo nadskakovala radostí, jako by pod kobercem byly tisíce pér. Všimla si několika hostů, kteří reagovali na její úsměv a také se usmívali. To jí jen přidalo na její vzletné náladě.

Když se došla k pultu, recepční, která právě nastoupila do služby, vzhledla od počítače. „Před pár minutami vás tu hledal Shane Adams.“

Isabeliny nervy vibrovaly znepokojením, ale i nedočkavým očekáváním. „Co říkal?“

„Chtěl vidět vaši zprávu o akcích během Richmondovy oslavy.“

Návrh už předložila Terese St.Claire a managementu resortu *Opulence*, ale nepřekvapilo ji, že ji o něj požádal i Shane Adams. V posledních několika týdnech před toutohle obrovskou společenskou akcí byl docela činorodý. A měl k tomu dobrý důvod. Oslava totiž byla velmi dobrou příležitostí předvést všem celebritám a nejbohatším lidem v zemi to nejlepší z resortu.

Isabel věděla, že může Shaneovi zaslat zprávu mailem, ale chtěla využít příležitost a promluvit si s ním osobně. „Řekl, kde ho najdu?“

„Je tamhle.“ Cindy ukázala ke vstupním dveřím, kde byl Shane v družném rozhovoru s ředitelem *Opulence* Tomem Buschem.

Jako by náhle vytušil, že je o něm řeč, Shane pohlédl k recepci a jeho pronikavý pohled hnědých očí zasáhl Isabel jako blesk a vyrazil jí dech z plic. To, že tenhle muž na druhé straně místnosti dokáže jediným pohledem vyburcovat její smysly, by ji mělo varovat. Ale místo toho odpověděla vřelým úsměvem, který naznačoval sílu jejího pobláznění.

Shane zamrkal.

Isabelino srdce poskočilo, když přimhouřil oči. Zdálo se, že si jí poprvé za rok skutečně všiml. To byla přesně ta chvíle, na kterou čekala. Až v ní uvidí krásnou ženu, které nedokáže odolat, a uvědomí si, že je to právě ona, kdo se snaží vylepšit pověst hotelu při každé příležitosti, kterou dostane.

A najednou to bylo pryč. Shane obrátil svou pozornost zpátky k řediteli a Isabel pustil z hlavy.

Splaskla jako píchnutý balon.

O chvíli později ukončil rozhovor a Isabel zamířila k němu. K hrudi si tiskla desetistránkovou zprávu, v níž podrobně popisovala přání hostů, požadované lázeňské služby, zájem o golfové hřiště a harmonogram návštěv turistických atrakcí v okolí, včetně místního vinařství

a jedinečných interaktivních kulinářských zážitků nabízených šéfkuchařem.

„Tady je zpráva, kterou jste chtěl,“ řekla Isabel a vyčkávala, zatímco si Shane zběžně prohlížel stránky.

Užívala si pohled na jeho pevné čelisti a široké lícní kosti. Na vrásku mezi obočím, když se soustředil, a překvapivě plné rty k zulíbání. Zachvěla se při pomyslení, jak budou sametově hebké, až se dotknou její kůže, a překvapilo ji, když zvedl hlavu a všiml si, jak na něj zírá.

Prohlížel si ji přimhouřenýma očima. Isabel se kousla do rtu, aby se nezačala omlouvat za vilný pohled, kterého si musel všimnout. Ale v tu chvíli mu začal vibrovat telefon v kapse a chvíli napětí přerušil.

„Máte-li k té zprávě nějaké otázky, můžeme je dnes večer projít,“ pospíšila si Isabel. „Zamluvila jsem na osmou stůl v restauraci *Overlook*.“

Shane zatím telefonický hovor nepřijal, dokonce se ani nepodíval na zprávu, kterou si vyžádal. Isabel se snažila udržet si jeho zájem o každou milisekundu déle, takže ještě dodala: „Moc se na naši večeři těším.“

Shaneu Adamsovi tlouklo srdce netypicky rychle, když pozoroval drzou rusovlásku stojící před ním, zatímco sotva vnímal vibrování telefonu v kapse. Snažil se zůstat objektivní, ale uvědomil si, že je to nemožné. Díval se na ni, studoval Isabelinu bezchybnou bledou pleť, husté tmavé řasy rámuující živé oříškově hnědé oči a svěží ústa zvýrazněná růžovou rtěnkou, zatímco mu v hlavě stále dokola hučela její slova.

Zamluvila jsem na osmou stůl v restauraci Overlook.

Moc se na naši večeři těším.

Opravdu ho pozvala na schůzku?

Od chvíle, kdy Isabel Withersová nastoupila do Richmond Hotel Group, všiml si znepokojivé tendence, že kdykoli navštíví hotel *Opulence*, jeho soustředění na práci *cosi* rozptyluje. A tím *cosi* označil stvoření energické povahy, s rudými vlasy, které ho vábí jako siréna. Ale až později se snažil přijít na to, co ho na její vůni tak přitahuje. V tu chvíli si uvědomil, jak je pro něj nebezpečná a jak moc ohrožuje jeho disciplínu.

„Bože –“ Zatracená ženská. Pozvání na večeři ho natolik překvapilo, že na ni zíral jako idiot. „Nejsem si jistý, jaký mám na večer program –“

„Ach, o to se nemusíte starat. Už jsem se domluvila se Sheilou. Potvrdila mi, že máte celý den nějaké schůzky, ale od osmi večer máte volno. Proto jsem rezervovala stůl v *Overlooku*.“

„Vy jste mluvila s mou asistentkou?“

Shane si dokázal představit, jakou radost jí Isabel udělala. Sheila ho totiž neustále přesvědčovala, aby si ve svém programu udělal taky chvíli sám pro sebe. Aby si někam vyrazil s nějakou pěknou dívkou.

I když nic takového neměl v úmyslu, musel uznat, že Sheila má pravdu a měl by z pracovního tempa trochu ubrat. Pracovat osmdesát hodin týdně pro něj možná nebyl problém, ale chápal, že jeho zaměstnanci takové tempo nevydrží.

„Samozřejmě.“ Isabeliny rty se zvedly v oslnivém úsměvu, který přiměl Shana otočit hlavu. „Při každé vaší návštěvě s ní konzultuju váš program, abych zajistila vše, co potřebujete.“

Co potřebuju?

Ta dvě slova v něm vyvolala sexuální napětí. Jen stěž se dokázal přimět, aby odtrhl pohled od její štíhlé postavy. Což mu ovšem nebránilo ve spekulacích, jaké ženské křivky se skrývají pod hotelovou modro-zlatou uniformou. Shane rychle ty představy vyhnal z hlavy. Jde přece o jeho podřízenou. Nemůže o ní takhle přemýšlet.

Odkašlal si. „No, najíst se musím.“ A tohle bude přece pracovní večeře. I když mu teď myšlenky sklouzly jinam, večer se bude chovat naprosto profesionálně. „A měli bychom probrat konkrétní opatření pro VIP hosty, kteří přijedou příští týden.“

Isabel přikývla. „Na zítra máme naplánovanou schůzku s Teresou, kde všechna tato opatření projdeme. Dnes večer s vámi chci mluvit o něčem jiném.“

Něco obchodního? Z její výrazu nedokázal nic vyčíst, ale při jejich předchozích setkáních nic nenasvědčovalo, že by se nechovala profesionálně.

„Můžete mi naznačit, o co jde?“

„Raději bych si to nechala jako překvapení.“ Obdařila ho dalším zářivým úsměvem, který tentokrát okořenila trochou lichotivého škádlení. „Ráda bych, abyste si vyslechl můj názor, aniž byste o něm předem uvažoval. Abyste o něm přemýšlel s čistou hlavou.“

Proti svému nejlepšímu svědomí v něm Isabel probudila zvědavost. „Proč si myslíte, že bych udělal něco jiného?“

Isabel při jeho otázce nadzvedla obočí. „Máte velmi radikální názory na všechno, co se ve středisku děje.“

Přestože její odměřený tón a chování zůstaly neutrální, Shane si uvědomil, o co se snaží. Během tří let vedení letoviska Richmond Hotel Group se ukázal jako tvrdý šéf. Když hotel přebíral, panoval tu jistý chaos, ale stanovením přísných pravidel, počínaje skládáním ručníků až po přivítání hostů, se mu v průběhu rekordního času podařilo dostat celý resort do formy.

Tahle změna ho katapultovala až na místo prezidenta Richmond Hotel Group, což byla divize společnosti Richmond Enterprises. Byl hrdý, jak za jeho vedení celá divize rozkvetla. Do portfolia přibylo několik nových nemovitostí, a tak Shane Adams zaměřil svou pozornost právě na ně, aby i u nich dosáhl standardů RHG. A letoviska, která byla zaběhnutá, kontroloval jen občas. Většinou to fungovalo.

Obvykle se Shane nezabýval problémy na úrovni jednotlivých hotelů, ale zprávy, které dostával z *Opulence*, se mu nelíbily. Před deseti měsíci tu nastoupil jako nový manažer Tom Busch a úroveň zákaznických služeb začala klesat.

Načasování nebylo zrovna nejvhodnější, neboť za necelé dva týdny se tu mělo uskutečnit setkání při příležitosti pátého výročí Richmond Enterprises. Všechno musí běžet jako po másle. Seběmenší problém by mohl být katastrofa.

„Takže jdeme spolu na večeři, abychom si *povídali* o hotelu?“ zeptal se.

Šok v její tváři, který se jí podařilo rychle zamaskovat, ho přiměl k tomu, že si v duchu pořádně vynadal. Opravdu jí svou otázkou přiznal, že ho napadlo, že její pozvání by mohlo být spíše osobní než obchodní?

Kousla se do rtu a vyhýbala se jeho pohledu. Do tváří se jí nahrnula zrádná červen. Shane si uvědomil, že i on s každým nadechnutím pocituje větší a větší horkost. Co to s tou Isabel je, že ho tak vyvádí z míry?

Na rtech se jí objevil rozpačitý úsměv. „Samozřejmě. Snad jste si nemyslel, že bych vás uháněla?“

„No... ne,“ odpověděl Shane, ale nebylo to moc přesvědčivé. Znovu si odkašlal a znejistěl.

„A co kdyby ano?“ zeptala se a drze se usmála.

Přitažlivost se znovu rozhořela a vnitřnosti se mu sevřely. Nevítaný pocit ho stále zneklidňoval. „Obchodní vztahy udržuji na přísně profesionální úrovni.“

„Samozřejmě,“ zopakovala a rázně přikývla. „Nemyslela jsem tím...“ Horkost jí zbarvila tváře doruda a hlas se jí vytratil.

Shanea napadlo, že tohle byla nejdelší konverzace, jakou kdy s Isabel vedl. Začínal chápat, proč všichni manažéři o ní mluví jako o sympatické a podmanivé osobě a oceňují její pracovní nasazení ohledně vysoké úrovně služeb hostům. Měla talent přitáhnout lidi a přinutit je, aby byli jako ona.

„Dovedu si představit, kolik žen vás uhání,“ zamumlala, když ticho mezi nimi narůstalo do obřích rozměrů. „Konec konců, jste hezký, inteligentní a úspěšný.“

„Těch žen není zase tolik,“ zalhal a suše se zasmál, čímž uvolnil napětí. „Hodně práce a málo zábavy. Přátelé mě ujišťují, že skončím jako zapšklý starý mládenec, jestli to takhle půjde dál.“

Panebože, proč se tu bavím o svém osobním životě se zaměstnankyní? Protože tahle štíhlá zrzka v něm probudila neprofesionální impulzy.

„Stačí jen najít tu správnou ženu.“

Pochyboval, že by to bylo tak snadné. „Zdá se, že jste skutečná romantička.“

„Vyslovil jste slovo *romantička*, jako by to bylo něco odporného.“

Zapíchl si ukazováček do hrudi. „Zapšklý starý mládenec.“

„Nevěříte na lásku?“

Shane byl workoholik, city pro něj nic neznamenal.
„Řekněme, že na ni nemám čas.“

„Ale věříte na ni, ne?“ trvala na svém Isabel. Zlatavě zelené skvrnky v jejích oříškově hnědých očích ho fascinovaly.

„Ne.“

Strohá odpověď měla ukončit konverzaci, ale zdálo se, že tuhle malou idealistku podcenil. Laškovně se na něj usmála a Shane si příliš pozdě uvědomil, že ztrácí pevnou půdu pod nohama.

Než stihl zareagovat, v kapse jí začal vibrovat telefon. Vy-táhla ho, zadívala se na displej a povzdechla si.

„Hosté svatebního večírku Jamisonových přijeli o něco dříve, ale nejsme na ně ještě přichystaní. Musím jít. Uvidíme se v osm.“ A pak se rychle otočila a dlouhými kroky se od něj vzdalovala.

Hlásek kdesi v pozadí myslí Shaneovi připomněl, proč se raději kontaktu s touto ženou vyhýbal. Informace, které o ní shromáždil od svých podřízených, napovídaly, že je ve své práci naprostou odbornicí právě proto, že má talent číst lidem myšlenky a poskytovat jim netušené zážitky. Hosté se do tohoto hotelu rádi a často vracejí, neboť vědí, že všechno, co pro ně Isabel naplánuje, bude dokonalé.

Shane se potřeboval nadechnout čerstvého vzduchu, a tak zamířil k bočním dveřím vedoucím na terasu. To, že se setkání s Isabel nevydařilo tak, jak si představoval, ho vlastně ani nepřekvapilo. Isabelina bystrá mysl, vášnivá povaha a výmluvnost byly mnohem víc ve srovnání s jeho odhodláním, pracovním nasazením a disciplinovaným pragmatismem.

Když vyšel na terasu a do obličeje ho udeřil závan chladného vzduchu, podíval se na hodinky. Do schůzky s ní mu zbývaly čtyři hodiny. Ne moc času na to, aby se dal dohromady a připravil se na odvetu. Jedna věc byla jistá, pokud chce jednat s Isabelou, bude muset vzít rozum do hrsti.

DRUHÁ KAPITOLA

„Nemůžu uvěřit, že jsi mi lhala.“

Teresa St.Claireová se vyhýbala pohledu na Liama Christophera a věnovala pozornost dokumentu, který držel v ruce. Závěť jeho otce. Vztek, který mu čísel z očí, jí prostupoval tělem a zabodával se hluboko do srdce. Vztah, který v posledních několika týdnech mezi sebou vybudovali, se rozpadl jako mávnutím proutku.

Pět minut.

Co se mohlo za tak krátkou dobu pokazit?

Když odcházela ze sálu, byl uvolněný a v dobré náladě, jeho očividná láska k ní jí podlamovala kolena. Poslední, co po svém návratu očekávala, byla chladná zuřivost, s jakou se na ni díval.

„Nelhala jsem ti. Nemohla bych,“ trvala na svém, zcela vyvedená z míry. „Co se děje?“

Svazek papírů se zatřepetal, když máchl rukou. „Můj otec na tebe přepsal pětadvacet procent cenných papírů v Christopher Corporation.“

Cože udělal?

„To je šílené,“ zamumlala Teresa neschopná se nadechnout, když se snažila vstřebat informaci, že jeho otec, její učitel, jí zanechal malé jmění. „Tomu nerozumím.“

Šok a zděšení jí vymazaly myšlenky z hlavy. Pod nohama se jí kolébala osmašedesát metrů dlouhá jachta čerící klidné vody zátoky Puget Sound, ale Teresina duševní rovnováha se houpala jako při bouři. Došla k nejbližší židli a posadila se.